

BORSSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ: MOLNÁR JENŐ

BUDAPEST, 1927 OKTÓBER 20. * 28. (3069.) SZÁM * HATVANADIK ÉVFOLYAM

A mi római arzenálunk

Klebelsberg: Na itt talán csak nem fognak fegyvert szimatolni az ellenőrző hatalmak! ..
Mussolini: Úgy tudom, csupa eminens diákot küld ide, akik nem szoktak „puskázni“

KLEBELSBERG KUNO

Trefort francia, Wlassics horvát, Klebelsberg német eredetű és ők hárman a magyar műveltség építőmesterei. Tres faciunt collegium. És azonkívül: Klebelsberg facit Collegium Hungaricum.

Hiszen nagy kultuszminiszter volt Csáky is, Apponyi is. Mindketten fajmagyarok. De Csákyt a nemzeti szabadelvűség, Apponyit a nemzetvédelem Pantheonjába sorozta a majdnem mindig csalhatatlan köztudat. Az iskola, a népkultúra, a tudomány, a művészetek és az irodalom csarnokában Trefort, Wlassics és Klebelsberg az oszloptartók.

Kétszeresen baj, hogy ezt a *Borsszem Jankó* hasábjain mondjuk el. Először azért, mert misem könnyebb, mint ránkfogni, hogy aljas hízelgők vagyunk és ránkpírtani, hogy szégyeljük magunkat; másodszer azért, mert joggal kérdezheti a mi közönségünk: tisztelt úr, hát ebben mi a vicc?

Sem az ágaskodó gyanú, sem a rendreutasítás ellen nem tiltakozunk. Aki azt hiszi, hogy hízelgünk a hatalomnak, azt ugyan semmi komoly vagy tréfás érveléssel nem némíthatjuk el. Aki pedig viccet keres a magyar kultúra körül, azt gyűlölködő külső ellenségeinkhez utasítjuk: az ő portájukon bőven talál ebből az alantas fajtából.

Meg aztán: érezzük, hogy a múlt is kötelez valahogy. A *Borsszem Jankó* régi köteteit böngészve, egész galériára való nemzeti portrét találunk a magyarság tüneményes újjáébredésének multszázadvégi évtizedeiből. Írásban és képen a lap homlokán vonultatta föl néhai Csicséri Bors a nemzeti nagyság hőseit: államférfiakat, költöket, tudósokat, művészeket. Még bankárokat is, persze a nemzetépítők sorából. Nem diestelen hát a nyomdok, amelyen haladunk.

És mégsem állunk oda Klebelsberg hidegkúti villájának ablaka alá, hogy ódai hangokat verjünk ki a lanton. Klebelsberg grófnak el kell bírnia a kritikát. Az élcet is, a gúnyt is. Nem az a kiscgazda-szabású politikus ő, aki a parlament színe előtt nem röstelt tiltakozni a *Borsszem Jankó*-beli „kiszervezés” ellen. Az alkotó szellemet csak a gáncsvetés hozza ki a sodrából. A bírálathoz soha. Ha még oly szélsőséges is.

Van, ó, hogyne volna kifogás Klebelsberg ellen. Az *első*: hogy merészel hat-hét esztendő óta megszaktítás nélkül miniszterkedni? A *második*: mért nem olyan konzervatív, hogy a liberálisok föllázadjanak ellene és mért nem olyan liberális, hogy a reakciók a fejét követeljék? *Harmadszor*: mért nem jár színházba? *Negyedszer*: mért fárasztja ki a nála tisztelgőket azzal, hogy beszélgetés közben kilométerekre rúgó útát gyalogol össze, fel-alá járálva?

Feleljen a miniszter úr!

További magatartásunkat attól tesszük függővé, mit mond e súlyos vádakkal szemben.

Ez lenne oszt' a műsor!

vagy:

ha Buday, Héjjas és Petrovác dirigálná a Nemzetit

Vasárnap d. u.: *Pongrácz mester*, írta: *Zsirakay István*, a címszerepben *Bakó Lászlóval*.

Vasárnap este: *Tormay Cecil*, a *Nagyasszony*.

Hétfőn este: *A bolygó orgovánnyi zsidó*, rendezte: Héjjas Iván.

Kedd: *A vén gázember és fia*, a *villamos tarifa*, írta: Buday Dezső.

Szerda: *A pesti ember tragédiája*, Petrovác Gyula eredeti eszméje és gyakorlati politikája nyomán.

Csütörtök: *A zsidónő a bárban*, vagy: ahogy Tormay Cecil a hatgyermekes családját elképzeli.

Péntek: *Hevesi dinnye*, vagy: *Gyűrűnk már azzal a lékeléssel!* (Népszínmű, Hevesi Sándorral a tolvajosi pusztában.)

Szombat: *Bakó László*, nemzeti, sőt nemzetiszínházi tragédia, Héjjas Ivánnal a címszerepben.

Szerelem vagy érdek

— Szeretném tudni, hogy Aitur szerelemből, vagy érdekből vette-e el a bankdirektor lányát.

— Én tudom.

— Nos?

— A lányt érdekből vette el, a pénzt szerelemből.

Hegedűs Lóránt levelesládájából

Hadikölcsönös. Még mindig nem tudja, mi az a karitatív valorizáció? Akkor várja be a százezer aranykoronás hadikölcsönének a valorizációját és ha ez megtörtént, menjen vacsorázni egy körüti vendéglőbe. De előbb értesítse az aeroklubot, mert a fizetésnél repülni fog.

Bakó László. A „Nagyasszony”-ban csak olyan nagy ember nem játszhatik, mint ön. De próbáljon velem kikezdeni! „Bakó ügyes légy, őrzést vesztesz el!”

Buday Dezső. Meg kell védenem önt ama vád ellen, hogy nem ért a dramaturgiához. De mennyire ért! Vagy tán nem ön a szerzője a budapesti közlekedési tragédiának?

Klebelsberg Kuno. Igaza van. A Nemzeti Színház műsoráért az igazgató felel. De ha a „Kossuth” kasszasiker lesz, azért én felelek.

Wolf-párti. Nagyon helyes! Csak ne engedje leszállítani a villamostarifát. Aki a mai nehéz időkben ingyen állami autó helyett drága villamosra ül, az nem érdemel kíméletet.

MANSz sana in corpore sano, avagy: éljen a KANSzolidáció!

— Igaz, szomszédasszony, hogy két tyúkja nem tojik?
— Igaz bizony.
— No és mi az oka?
— Egy automobil.

Karinthy és a vicc

Tudvalevő, hogy minálunk minden jó mondást, viccet, ötletet valakinek a szájába adnak. Valamikor Ujházi Ede, Molnár Ferenc, Vázsonyi Vilmos, néhány esztendő óta mások nevével hozzák kapcsolatba a legsikerültebb bonmot-kat. Ezek közé tartozik Karinthy Frigyes is, akinek pedig igazán nincs szüksége rá, hogy idegen tollakkal ékeskedjék.

És most jön a vicc.

Egy társaságban, ahol csupa író és művész volt, valaki „kapásból” nagyon jót mondott. Karinthy megjegyezte:

— Olyan jó, hogy akár én is mondhattam volna.

Az ötlet szerzője epésen felelt:

— Vigasztalódjál, kedves Frici, holnap már — te mondtad.

ÚJ SZÍNHÁZ

Révay ucca 18

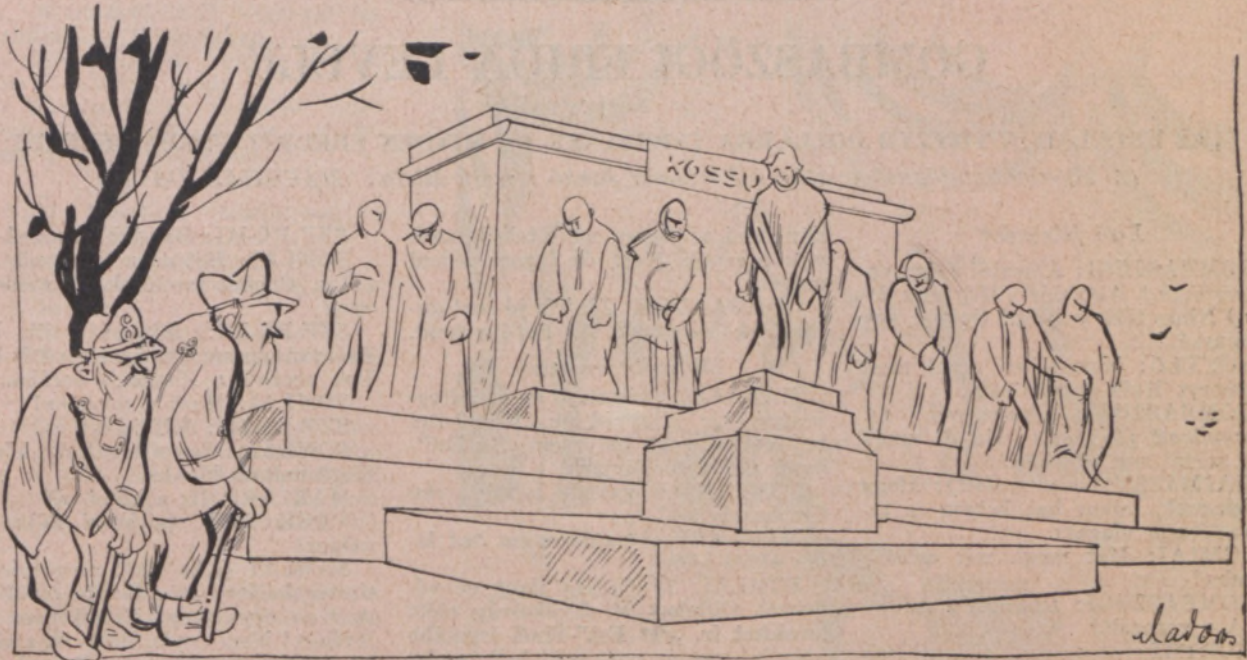
Telefón: T. 14-22

! Színház-avató műsor!

PÉCHY ERZSI

felleptével

A pesti Kossuth-szobor előtt

Az Országház téren estve
Két agg honvéd áll reszketve.

Bús szemükben könnyek árja,
S ezt sóhajtja a két árva:

„Kossuth Lajos azt üzente,
Elfogyott a regimentje...”

ELSODORT ZUGLIGETI LEVELEK

IRJA: SZABÓ DEZSŐ

A VILÁGIRODALOM ÉS ÉN

Egy délután, ahogy üldögélek a Philadelphiában, kezembe akad egy újság, amelyben megüti a szemem ez a szó: világirodalom.

— Mi ez? — kérdeztem felhorkanó csodálkozással s mivel akkor éppen nem kellett zugligeti levelet írni, gondolkodni kezdtem.

Hallottam már máskor is ezt a szót s ha jól emlékszem, ezzel kapcsolatban szokták emlegetni azt az Anatole France, Hugó Viktor, Bernard Shaw és Romain Rolland nevű egyéneket is.

Bevallom, nem ismerem ezeket az embervakarcsokat. Megkérdeztem hát bizalmasomat, titkáromat és egyetlen testvéremet az embercsalítban: a Philadelphia ruhatárosát, hogy kik ezek az emberek. Erre ő azt mondta, hogy ezek írók. A következő percben azonban már menekült rúgásra lendülő lábam elől.

— Na, Dezső, mit szölsz ehhez? — intéztem magamhoz a kérdést, mint olyan emberhez, akin kívül más véleményére kivétel nélkül köpök.

S megszólalt erre csodálatos énem:
— Anatole France? Hát az is író?!
Kért attól az Esti Kurír zugligeti leveleket valaha?!

— Rendben van, — feleltem, — de hát az a Hugó Viktor, Shaw Bernát, meg az a Romain Rolland, vagy ki? De hiába kérdeztem magamat, nem tudtam rájönni, hogy miféle szerzet ezek.

Aztán eszembe jutott, hogy persze nem tudom. Mert ha írók, akkor nem ismerhetem őket, hiszen minden nyilatkozatomban azt mondom, hogy nem ismerek senkit. Pláne írókat. Nem tehetek róla, de én csak egy író ismerek: Szabó Dezsőt.

Budagyöngye, 1927 október.

(—eszfer—)

Igazán érthetetlen

— Mért nem jössz a kávéházba, Samu?

— Hogy mért nem megyek?... Hát ide hallgass... Tegnap ott voltam és kibiceltem és azt mondta a Zwillinger, hogyha még egyszer odaülök, két olyan pofont ad nekem, hogy kiesik minden fogam és hogy a galléromnál fogva kidob, hogy kitöröm a lábamat.

— Ezért nem jössz?... No hallod? Mióta vagy ilyen érzékeny?

Meteorológiai jelentés

Az időjárásban hirtelen lehülés észlelhető. A Markó ucca környékén megint hűvösre fordult — néhány alak.

Elegáns hölgy
csak

PALMA-LOUIS

sarkot hord.

Van benne valami

— Mondja, Kalmár úr, böjtölt maga hosszúnapkor?

— Na hallja, még azt is!? Nem elég, hogy zsidó vagyok?

Egy pesti kislány gondolatai

Vajjon a banántánc elején, vagy a végén szokás-e elbukni?

Ha a lovagom charleston közben csókol meg: a gyerekek vitustáncos lesz-e?

Borsszem Jankó a színházban

GOMBASZÖGI FRIDA LEVELE

vagy:

„AZ EST” LAPOK TÍZEZER DOLLÁRRA CSERÉLNEK BE MINDEN EREDETI GOMBA-LEVELET

(A Vígszínház ujdonsága után a Borsszem Jankó részére átírta: MAUGHAM DÁVID)

Első felvonás

GOMBASZÖGI: Alávaló! (Egy revolverlövés.) Alávaló! (Még egy lövés.) Nincs több golyóm! Ügyelő, egy géppuskát!

ÜGYELŐ: Nem lehet, azzal most Szomoryt lövik a fajvédők.

GOMBASZÖGI: Auszerező. (A meggyilkolt férjhez.) Na és maga egy szóval sem védekezik?

HAJMÁSSY (mint halott): Hogy védekezek, mikor hat helyen is találva érzem magam.

SOMLAI: Hát maga mit csinált, Gomba?

GOMBASZÖGI: Hat lövést adtam le. A nyomorult!

KÜRTHI (magyar kisgazdának maszkírozva, egyébként angol gyarmatos és Gomba férje): Édesem, légy szives nekem megmagyarázni...

GOMBASZÖGI: Igen, de most olyan fáradt vagyok. Megjelent már a Pesti Napló?

SOMLAI: Igen, reggel van.

GOMBASZÖGI: Olvasta benne a tízezer dolláros levél-pályázatot?

SOMLAI: Nem, de ezt megjegyzem magamnak.

KÜRTHI: Na és mért adtad le azt a hat lövést?

GOMBASZÖGI: Megöltem a nyomorultat, mert idejött éjjel tizenegykor, mikor tudta, hogy te nem vagy itthon s azt merte mondani, hogy milyen ápolt körmeim vannak.

SOMLAI: A lábain?

GOMBASZÖGI: Dehogy! A kezeimen!

KÜRTHI: Ó, a gazember!

SOMLAI: És még mit merészelt az az ember?...

GOMBASZÖGI: Azt is mondta, hogy milyen hosszúkásak az ujjaim.

KÜRTHI: Megdöglött, úgy kell neki. És még mit csináltál, drágám?

GOMBASZÖGI: Szokásom szerint hmezttem.

KÜRTHI: Ó, az angyal!

SOMLAI: Van már ügyvédje?

GOMBASZÖGI: Igen, a Gál Jenő.

SOMLAI: Ujjé, akkor nem lehet

eltussolni az ügyet, mert tele lesznek vele a lapok. Majd én fogom védeni magát.

GOMBASZÖGI: Jó. Tíz jó sort garantálok magának Az Est-lapoknál.

Második felvonás

MAKLÁRI (himaláji maláji ügyvédbojtár): Ügyvéd úr, tisztelettel bejelentem, hogy pályázom „Az Est”-lapok tízezer dollárjára.

SOMLAI: Hogyan? Levele van Gombaszögítő?

MAKLÁRI: Ama bizonyos hat lövés előtti időből.

SOMLAI: És én egy ilyen nő védelmét vállalom el. Gyilkosság előtt leveleket ír. „Az Est”-éknél legalább száz író van és pont neki kell levelet írni! Most szépen benne vagyok...

MAKLÁRI: Úgy tudom, Gombaszögi úrnő levelező tagja a Vígszínháznak s mint ilyen, kötelessége volt a drámai bonyodalom miatt levelet írni a meggyilkolt férfinak. Tízezer dollár az ára.

SOMLAI: Örült! Azt hiszi maga, hogy elszerződtem Hollywoodba? Honét vegyek tízezer dollárt?

MAKLÁRI: Látszik, hogy ügyvéd úr nem a pesti Egyr Aurél tanítványa. Ő bizony tudná!

SOMLAI: Menjen, maga Link-Hu-Csang, most kivallatom azt a Gombát. (Gombaszögítőhöz.) Ön írta ezt a levelet?

GOMBASZÖGI (megnézi): Nem. Ezt az Ella húgom írta. Ugyanannál a tanítónál tanultunk írni, azért hasonlít úgy.

SOMLAI: Na persze, most majd átmegegyek a Magyar Színházba az Elláért! Mit szólna hozzá Roboz?

GOMBASZÖGI: Hát én írtam!

SOMLAI: Na, akkor fizessen érte „Az Est” tízezer dollárt!

GOMBASZÖGI: Nem is tudtam, hogy ennyit ér egy levelem. Pá, most megegyek és egész nap leveleket írok.

Harmadik felvonás

SZE-RÉ-MI (mint kínai kupec Somlaihoz): Só-lem a-lé-hem!

SOMLAI: Nem értek kínaiul.

SZE-RÉ-MI: Ska-jah! Én se!

SOMLAI: Hol az a kínai nő, aki-nél a Gomba levelének az eredetije van?

SZE-RÉ-MI: Mingyárt itt lesz. Számításom szerint most fordult be a Dob uccából a Rombach uccába.

SOMLAI: Hast e mispóhe!

SZE-RÉ-MI: Mit jelent ez?

SOMLAI: Semmit. Csak közben megtanultam kínaiul.

MAKLÁRI: Itt a kínai nő!

VÉGH SÁRI (a kínai nő): Güt sabesz!

SOMLAI („Az Est” megbízásából tízezer dollárt fizet a Gomba-levelért): A fene egye meg! Ennyi pénz egy levelért! Nem csoda, hogy az a Gomba folyton leveleket ír. Reggel, délbén, este.

SZE-RÉ-MI (a távozó Somlaihoz): Kérem, nevezzen be engem a „Magyorország” copfversenyére.

Negyedik felvonás

KÜRTHY (Somlaihoz): Mutassa azt a levelet. (Elolvassa.) De hiszen akkor én egy szarvasmarha vagyok. Ahogy az egy kisgazdához illik.

SOMLAI: Mit fog most csinálni! KÜRTHI: Kizárólag marhaságot. Megbocsátok a feleségemnek.

GOMBASZÖGI: Én is megbocsátok magamnak, de előbb engedjék meg, hogy bemutassam az első lövést. (Bemutatja, a revolver elsül.) És még őt ilyen volt.

SOMLAI: És mit csinált az a fiatalember?

GOMBASZÖGI: Feküdt. Itt feküdt, ahol most én állok.

SOMLAI: És mért ölte meg?

GOMBASZÖGI: Mert szerettem.

SOMLAI: Ezt megmondhatta volna mingyárt az elején!

GOMBASZÖGI: Majd bolond leszek! Mi lett volna akkor ebből a parádés szerepemből?

EGY NŐI HANG A FÖLDSZINT-RŐL: Azért én mégse írtam volna levelet a maga helyében!

Mongodin

Diplomáciai konfliktus az olasz bábszínház pesti vendégszereplése miatt

Színházpolitikai körökben suttogva beszélnek arról a különös konfliktusról, amit az olasz bábszínház budapesti vendégszereplése okozott.

A dolog előzménye az, hogy a Magyar Madárvédelmi Egyesület többször tiltakozott az ellen, hogy az olaszok a mi vándorfecskéinket pusztítják. Mussolini ígéretet tett az ügy kedvező elintézésére nézve, annál meg-

lepőbb, hogy most az olaszok már nemcsak saját hazájukban bántják fecskéinket, hanem utánuk jönnek még Magyarországra is. Ennélfogva a Madárvédelmi Egyesület újabb tiltakozó irattal fordult az olasz miniszterelnökhöz, amelyben felhívja figyelmét arra a vandálizmusra, amellyel a Teatro dei Piccoli egy egész Fecskefészket pusztított el pusztá megjelenségével a Király Színházban.

**Budapest hírességei
színház után
a Newyork - kávéház
ragyogó új éttermében
vacsoráznak.**

A FIRHANG MÖGÖTT

A SZOMBATESTI hölgy-ről beszélgettek egy társaságban.

— Mit gondoltok, meddig fog ez menni? — kérdi valaki.

— Hát ha Fedák ellenségei mind megnézik, legalább 200-ig, — jegyezte meg egy benfentes.

*

BAKÓ Lászlóról beszélgettek a kollégák a kiskapuban.

Azt mondja az egyik:

— Ez a Bakó valószínűleg a kis nőket kedveli.

— Miért? — kérdi valaki:

— Mert a Nagyasszonyokat nem szereti.

*

A MAGYAR SZÍNHÁZ egyik tréfás tagja a színház plakátjára, melyen ez áll: „CSATTAN A CSÓK” — apró betűkkel odaírta: de nem Faludi és Neumann direktorok között.

*

PESTI direktorok ültek együtt a törzsasztalnál és sopánkodtak a rossz viszonyok miatt.

— Én nem panaszkodhatom — jegyezte meg most a harmadik, névszerint Rott Sándor, a Komédia igazgatója.

— Hja, könnyű neked, — felelte az egyik direktortársa, — mikor olyan színész van, mint a kis Rott.

*

SOMOgyi NUSI nagyobb földbirtokot örökölt, ami olyan büszkévé tette, hogy hír szerint ilyen névjeget csináltatott magának:

SOMOgyi NUSI

A KIRALY SZÍNHÁZ ÖRÖKÖLT TAGJA

*

A VIGSZÍNHÁZ teljesen a posta szolgálatába állítja művészeit. „A levél” után „A postáskisasszony” következik Lengyel Menyhértől. A közönség utólagos reklamációi nem vétnek figyelembe.

*

HEGEDÜS Lóránt nem mond beszédet a Kossuth-szobor leleplezésén. Ő még a saját „Kossuth”-jának a leleplezésén is hallgatni fog. Mert hallgatni — tantíem.

Beöthy és a titkos drámairó

A napokban egy fiatalember jelentkezett Beöthy Lászlónál.

— Méltóságos úr kérem, egy drámát írtam.

— Nagyon sajnálom, — felelte a kitünő „vezér”, — de mi csak ismert-névű szerzőktől adunk darabot.

— Ó, kérem, nincs még egy olyan ismert név, mint az enyém!

— Hát ki maga?

— Azelőtt Kohn, most Kovács.

Ripacsék

— Előleget kérek, direktor úr. Ma este az Uriemberek-et adjuk s nekem egy tiszta gallért kell vennem.

— Hm, előleget?... Tudja mit? Akkor az Éjjeli menedékhely-et adjuk máma.

„Új Színház” Budapesten

EMÖD TAMÁS: *Hölgyeim és uraim, tessék beszélgetni... Itt látható Péchy Erzsé, Dajbukát Ilona, Kökény Ilona, Bársony, Nádor, Boros, Szenes, Szeghő, Toronyi és a többi. Hígyjék meg, különb színház ez, mint a parlament.*

Hevesi Sándor, Szomoró Dezső és a kukac

Megkérdeztük Seiffensteiner Salamon bátyánkat, mi a véleménye arról, hogy Hevesi Sándor egyszerre olyan bátor lett és nem törődve a deputációkkal, előadatja Szomoró Dezső „Nagyasszony”-át. Seiffensteiner a következő adomával világította meg a helyzetet:

Nyitrában haldokolt a nyolcvanöt-éves jámbor Gedálje Hosenglanz. Tíz öreg ember imádkozott az ágya körül. Egyszer csak megszólalt a haldokló:

— Egy utolsó kívánságom van. Hozzatok nekem egy kukacos szilvát.

A körülötte állók szanaszét szaladtak, hogy előteremtsék a kukacos szilvát, mert egy ilyen szent embernek minden kívánságát teljesíteni kell.

Mikor átadták neki a kukacos szilvát, a Gedálje kivette belőle reszkető kezeivel a kukacot és megette. Az imádkozó emberek szörnyülködve néztek és az egyik megkérdezte:

— Mondd csak, Gedálje, neked, aki mindig szentéletű voltál, hogy jutha-

tott éppen most az eszedbe, hogy el-tréflizd magad?

A Gedálje összeszedte minden erejét, feltámaszkodott az ágyban és elhaló hangon mondta:

— Ide hallgassatok! Én nemsokára már az angyalok közt leszek. Azt tudjátok, ugy-e, hogy az ember minden bűnéért meglakol odafönt. Hát ha én majd elmegyek az angyalok sorfala közt, mindegyik rám suhint a pálcájával és hozzáteszi: ezt ezért a bűnödért kaptak. Nű és honnét tudja az ember, hogy még hány ütés éri? De ha az egyik angyal azt mondja: ezt a kukacért kaptad, — akkor tudom, hogy nincs tovább!

A tíz férfiú egymásra nézett és magasztalta a Gedálje nagy bölcsességét.

Osz-posz: a Hevesi Sándor direktor azért ragaszkodik minden áron a Szomoró darabjához, mert így legalább tudja, hogy azután, amit ezért kap a fajvédóktól, már nem érheti több támadás. És akkor nyugodtan távozhat.

Salamon Bélának mondja valaki:

— Rémes, ez a Radó Sándor milyen vigyázatlanul megy át az úttesten. Meglátja direktor úr, egyszer még elüti egy autót.

— Hallja, barátom, — feleli Salamon — maga csak marad, aki volt: egy javíthatatlan optimista.

Kedves Borsszem Jankó!

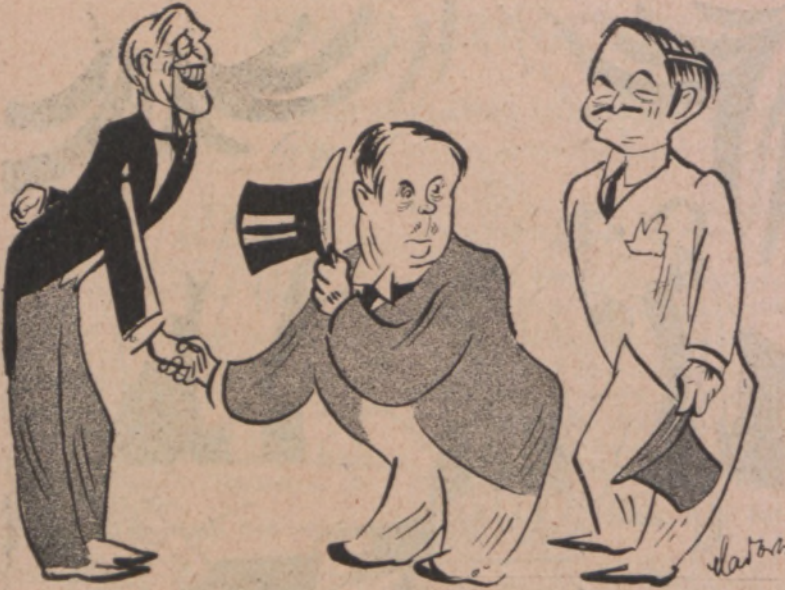
A kómikus lakást keres. Egy épülő házban megtetszik neki az egyik lakás.

— Csak az a baj, — mondja, — hogy ez a lakás még nagyon nedves.

A háztulajdonos így felel:

— Hát mirevaló az ön ismert száraz humora?

Bud János Londonban

CHAMBERLAIN: Hozta isten nálunk!... Nagy elismeréssel adózom Excellenciádnak...

BUD JÁNOS (Szabóky államtitkárhoz): Hallod?... Még ő is nekem adózik!

Hogy olvasta föl XIII. Alfonz a trónbeszédet?

A Primo de Rivera által engedélyezett parlament első díszülésén XIII. Alfonz király fényes kísérettel jelent meg. Őfelsége elfoglalta az emelvényen felállított trónszéket, majd a miniszterelnök kezéből átvette a megnyitó beszéd szövegét.

A hat. eng. parlament díszspanyolba öltözött tagjai fölálltak és feszült figyelemmel várták a legfelső megnyilatkozást.

Őfelsége halkan megköszörülte a torkát és olvasni kezdett:

— A parlamentet...

Ezután lapozott egyet és tovább olvasott:

— ... megnyitom.

Ezzel összehajtotta a hatalmas árkust és visszaadta a miniszterelnöknek. Trónbeszéd után elsőnek a parlament elnöke üdvözölte az uralkodót e szavakkal:

— Boldogok vagyunk, hogy Felséged nagyobb megerőtetés nélkül tudta elmondani a trónbeszédet. Most már csak arra kérjük, vigyázzon magas hangszálaira és szorgalmasan gargalizáljon, nehogy utólag rekedtség lépjen fel.

XIII. Alfonz csak ennyit felelt:

— Gargalizálni?... Szó se róla! Én most szépen hazamegyek és hánytatót veszek be.

Ezzel az ünnepség végetért.

A Gerbaudban egy úr ráköszönt Turai Idára:

— Kezét csókolom, ezer éve hogy nem láttam.

Turai Ida felelt:

— Pardon, kérem, én a Turai Ida vagyok és nem a Fedák Sári!

Hatásos kúra

— Én nem tudom, mit piszkálják ezek a kritikusok a Biller Irén kövér-ségét.

— Csupa jóakarattól.

— Nem értem.

— Tudják, hogy Billert bosszantja, ha kövérnek mondják, a bosszúság pedig soványít.

Yvain szökése

a „Bon garçon“-tól a „Csattan a csók“-ig

Első csattanás

Maurice Yvain egy csúnya napon rájön arra, hogy a felesége tíz évvel idősebb nála és kerekét old. Eudapestre jön és inkognitóban megjelenik a „Bon garçon“ magyarszínházi előadásán, amely azzal kezdődik, hogy Csontos mint pincér elejti a tányért és a belépő-számot. Yvain felkiált: „akkor már inkább a feleségem!“ és az első gyorsal visszamegy Párizsba. Erre való tekintet nélkül Biller Irén bájosan domborít és a sísegő mássalhangzókat olyan sesélyesen ejti ki, hogy a „Szeget szeggel“ refrénü kuplét a mindkét nembeli serdületlen ifjúság tomboló tapsai közben megújrazza. Kertész Dezsőnek Biller kell s így fenekestül felfordul a mai divat. Sarkadi a fenekére néz a dolognak és elhatározza, hogy Kertészt kiházasítja. Egy romlatlan vidéki úrilányt szemelt ki, de ennek csak a fele igaz, t. i. az, hogy vidéki.

Második csattanás

Vidéki város. Fejes Teri, az úgynevezett romlatlan vidék, bugyiban és pórul jár, mert Dénes Gyurinak csak a kombiné imponál. Kinek a combi, kinek a combiné, — mondja Sarkadi franciásan, de a felesége a magyaros irányszat híve. Csontos megjelenik mint illuzionista és néhány viccet ejt el az operett-stílussal együtt. Biller Irén alakításának fénypontja következik most: egy vetkezési jelenet, amitől Fejes Teri is kedvet kap. Mikor így félig meztelenül szembenállnak, a darab nővéje láthatóan súlyedni kezd és súlyed, egyre súlyed, Biller segítségért kiált, senkiesem jön, végül egy mentő deszkaszálba: Fejes Teribe kapaszkodik, aki csakugyan megmenti őt. Biller így köszöni meg: „Nem hiába mondják rád, hogy olyan vagy, mint egy deszka“. Jelenet közben az állóhelyen izguló fiatalemberek megnézik, mennyi pénz van náluk. Most a szextett kezdődik, amitől az Opera jelenlevő igazgatója annyira el van ragadtatva, hogy Dénes Gyurkát Pilinszky Zsigmondnak nézi. Dénes ezt kikéri magának és Sarkadival együtt osztozik a sikerben. Csontos viszont a színházzal osztozik a jövedelemben.

Harmadik csattanás

Biller kitanítja Fejes Terit, hogyan kell férfit hódítani. E célból Fejes bubisra vágatja a kombinéjét és várja a hatást. Dénes Gyuri megszédül a minden kombináció nélküli kombinétól és fejest ugrik Teribe. Biller ettől visszanyeri megbillent egyensúlyát és szerepének elhanyagolt részeit még jobban kidomborítja. Kertésznek úgy kopog a szeme, hogy a monoklija a ságolyukba esik. Mikor lehajol utána, hogy fölvegye, Yvain füle marad a kezében. „Csak hagyja ott, — mondja Yvain. — Annak a zeneszerzőnek, aki az operett-jét drámai színészek adják elő, nem szabad, hogy füle legyen.“

*-din

KIRÁLY SZÍNHÁZ

A VILÁGHÍRŰ

TEATRO
DEI PICCOLI

Prolongálva

Előhang „A Nagyasszony“-hoz

— Arany János „Toldi“-ja nyomán —

**Testével fedezi Dezsőt és úgy védi,
Pedig nem is Dezsőt, hanem Sándort félti.**

Mit mondanak 1920-as államférfiaink a szenzációs Fouchet-jegyzékről?

Az elhanyagolt magyar kultúra rengeteg dolgot adott nekem 1920-ban. Éjjel-nappal kellett javítanom, amit Trefort, Csáky, Wlassics, Apponyi elrontott. Fontos továbbá, hogy akkor a zsidókérdés volt a politika tengelye. Minthogy Fouchet jegyzéke csak a magyar kérdéssel volt kapcsolatban, hatásköri túllépést követtem volna el, ha ügyet vetek rá.

Haller István

Már hogy kérdezheti a véleményemet, kedves Borsszem Jankó! Hiszen az a jegyzék vagy micsoda francia nyelven volt írva! Hogy érthetünk volna belőle mink, kiscigányok? Szíjj Bálint

Csak arra emlékszem, hogy a franciák százezer katona mozgósítását kívánták tőlünk. Én nyomban közöltem minisztértársaimmal, hogy a magam részéről benne vagyok a dologban. Tudniillik épp akkor mozgósítottam a mozgókát. Talán meg nem felejtették el, milyen szép sikerrel. Több zsidó mozis elesett.

Tomcsányi Vilmos Pál

A szabadkőművesek palotájának hősi rohammal való elfoglalása közben futólag értesültem ugyan a Fouchet-jegyzékről, de ilyen csekélységgel nem engedhettem mellékvágányra terelni az általam inaugurált nemzetmentést.

Gömbös Gyula

Hogyan? Önök még emlékeznek á, hogy én voltam a belügyminiszter? Istenem!... Ne csodálják, ha meghatottságomban egyetlen szót sem tudok mondani.

Dömötör Mihály

Semmi közünk hozzá! Mink akkor a fajmagyarságot mentettük.

Fangler, Taszler, Dinich

Abban az időben szerkesztettem híres tizenkét pontomat, amelyekben kizárólag a zsidókról volt szó. És mi volt a jutalmam? Vicclap-alak lettem. Na, most képzelje el, ha a franciákról írtam volna tizenkét pontot!

Budavári László

Pesti párbeszéd

— Van már tüzelője télire, Schwarcz úr?
— Még nincs, de már nem is kell.
— Miért?
— Mert a lakásrendelet már jól befűtött nekem.

Egy zsidó bankárhoz beállít egy koldús és öt pengőt kér. A dűsgazdag ember felháborodva mondja:

— A vagyonomban legyen, amennyivel kevesebbet fogok magának adni!

Beszéd közben jön meg a kíváncsiság

— Sajnálom, asszonyom, de nincs rá mód, hogy a férjét leszoktassam arról, hogy alvás közben beszéljen.
— Akkor legalább tessék neki beadni valamit, doktor úr, amitől értetöbben beszél.

Kint voltam az atlétikán

... és a következőkben számolok be élményeimről:

Első szám a 100 méteres síkfutás volt. Nekem rögtön feltűnt, hogy milyen érdekesen startolnak az indulók. Mindegyik guggolt, vagyis egészen meghajolt. A verseny végén kiderült, hogy mért hajoltak meg.

A külföldi sprinterek tudása előtt hajoltak meg.

Gyors egymásutánban, alig 20 pernyi időközben következtek a további számok.

Volt hosszútávú futás is. A versenyzők egész kényelmesen sétáltak körbe a pályán, körülbelül negyed-órát. Aztán megszólalt egy csengő. Ez bizonyára azt jelentette, hogy a közönségnek elég volt belőle, mert csakhamar befejezték a futást. A futókon alig látszott meg az erőlködés, de a közönség közül többen föl kellett locsolni.

Volt azután úgynevezett távolugrás is. Helyből távolugrás és mivel Dorogról is jött fel egy-két ugró, nemcsak helyből, hanem vidékről is távolugrás. A legnagyobb sikert egy Belépett nevű ugró aratta, mert állandóan az ő nevét hirdették ki az ugrás után.

Nagyon érdekes sport a rúdugrás is. Ebben az a kunszt, hogy három méternél nagyobb magasságot kell átugrani és utána a lécut rúddal leütni. Ezt mindenki meg tudta csinálni. Kivétel nélkül. A szám végén a lécut nagyon szomorú volt. Le volt verve.

Diszkoszdobás is volt, de nem sikerült. Akárhogy is erőlködtek a versenyzők, egyik sem bírta eltalálni a diszkossal senkit.

A stafétafutás botrányba fulladt. Egyik versenyző sem hagyta a másikat kifutni, hanem kikapta kezéből a botot és ő futott.

Az eredményhirdetővel sem volt mindenki megelégedve, mert nem lehetett jól hallani, hogy mit mond. Igazuk volt. Egyik-másik versenyzőnek bizony nagyobb hangja volt, mint az eredményhirdetőnek.

A rekordokkal is valami baj lehetett, mert állandóan hirdették, hogy ezt meg ezt a rekordot X. megjavította. Nevetséges! Nem tudták ezt verseny előtt megtenni? Muszáj az ilyesmit mindenki előtt csinálni? Mért használnak rossz rekordokat, ha mindig javítani kell azokat?

K. T.

Megírhatná az „Új Nemzedék“

Felhívjuk a belügyminiszter figyelmét arra a galiciai csalafintaságra, amellyel a demokraták ki akarnak bújni a házárjátékot eltöltő rendelet alól. Eddig csak klubjaikban folyt a veszedelmes házárjáték. Most egyre-másra olvasunk cikkeket demokraták tollából ezzel a mottóval: *Több játszótér!* Nem gondolja a belügyminiszter úr, hogy erőlyesen le kellene csapni ezekre a kúfárokra, akik a demokrata klubok szűk falai közül Budapest közttereire akarják kihurcolni a házárjáték bacillusait?...

Ki hogy ejti ki Rothermere nevét?

A lipótvárosi sznob: Raszómír.
A terézvárosi, aki „perfekt angol”: Radermír.

A budai sváb: Rótermer.
Az óbudai zsidó: Róthemer.
Nagy Emil (ezt ajánlja): Radómír.

Rákosi Jenő (ezt ajánlja): Raszómír.

Az angol nyelvtanár: Razemir.
Az alföldi magyar: Rót Elemér.

TEATRO DEI PARLAMENT

MA ÉS A KÖVETKEZŐ NAPOKON:

STEFANO BETHLEN ÉS AZ Ő SZENZÁCIÓS BÁBUI

A bűnbánat

Gyónni megy a cigány. Azt mondja neki a pap:

— Ha mindent visszaadsz, amit loptál és megbánod bűnödöt, akkor a jó isten is megbocsát.

— Csókolom kezsit-lábát, főtisteendő úr, — felel a cigány, — ha mindent visszaadok, akkor úgyis megbánom, hogy loptam.

IRODALMI SZEMLE

A DIVAT

— Ady: „GÓG és MAGÓG” után —

Góg és Magóg lánya vagyok én
S hiába döngötek kaput, falat,
Mégis megkérdem mostan tőletek:
Hosszú szoknya lesz-e, vagy csak falat?

Paquintól oh, a nagytól jöttem én
Szememben még új színek lángival,
Szabad-e a Gerbeaudba beülnöm
Zsorzsott ruhámmal, a tavalyival?

Férjem fülebe ólmot öntsetek,
Legyen az új, a bé listás Vazul,
Ha nem veszi meg az új Paquin-ruhát,
Ha ellentál, amint szokott, gazul.

De addig sírva, kínba mit se várva,
Mégis rendelék egy-két új ruhát,
Mert bornírt férjem töpreng, habozik,
Míg pár száz pengőt ruhára kiad.

Angol név

— Te, hogy ejtik ki a drámaíró Maugham nevét?

— Az attól függ... Pesten így mondják: Maugham, Kannibálországban így: Mangham-ham.

A Borsszem Jankó legközelebbi száma november 1-én jelenik meg

CORVIN

CAPITOL

A kurtizánok tündöklése és nyomorúsága

Balzac regénye

ORION

KAMARA

A Borsszem Jankó Lapkiadó Részvénytársaság 1925 január 1-i felértékelte megnyitó mérlege: Vagyon: Pénztárkészlet K 75.576.350.—, papír 24.659.772.99, lapérték 600.000.000.—, berendezések 2.200.000.—, adósok 39.344.629.90. Összesen 741.780.752.89. Teher: Részvénytőke K 431.250.000.—, tőketartalék 220.750.000.—, hitelezők 89.780.752.89. Összesen 741.780.752.89.

A Borsszem Jankó Lapkiadó Részvénytársaság 1925 december 31-iki záró mérlege: Vagyon: Adósok számla 82.456.000.—, lapérték 600.000.000. Egyenleg mint veszteség 22.300.000.

összesen 704.756.000.—. Teher: Részvénytőke: K 431.250.000.—, tőketartalék 220.750.000, hitelezők 52.756.000, összesen K 704.756.000.—.

A Borsszem Jankó Lapkiadó Részvénytársaság 1926 december 31-iki zárómérlege. Vagyon: Pénztárkészlet K 402.000.—, lapérték 600.000.000, adósok 68.236.000.—, 1925. évi veszteség 22.300.000.—, egyenleg mint veszteség 69.938.000.—, összesen K 760.876.000.—. Teher: Részvénytőke K 431.250.000.—, tőketartalék K 220.750.000.—, hitelezők 108.876.000, összesen K 760.876.000.

— Nem félsz, hogy meghülsz és reumát kapsz?

— Annyi baj legyen! Holnap úgyis Pöstyénbe megyek.

ARANYKÖPÉSEK

Még egy táncosnő is energikusabb, mint egy férfi. A táncosnő tud parancsolni a lábainak. A férfi nem tud parancsolni a kezeinek...

A szegény ember olyan, mint a muzsikusz cigány: mindig másnak ház.

A házasság olyan, mint az alsójáték négyesben: hol résztveszünk benne, hol kimaradunk belőle.

A férfi a nővel szemben, a nő a férfi háta mögött enged meg sokat magának.

A szerelem konyháján a férfi főzi meg a nőt. A nő a férfit csak — berántja.

Mi a legnagyobb vízi erő? — kérdezték egy társaságban.

Az asszonyi könnyek — felelt egy férj.

Karádi Emil

Zálogcédulákat

kiváltak. Ékszereket, briliánsokat bárkinél drágábban veszek:

SZÉKELY EMIL

Király u. 51

(Teréz-templommal szemben.) Telefon.

**Hatalmas
siker**
a
Royal
Orfeumban

Az előadások kezdete 8 órakor

Telefonszám: József 421-68

Rembrandt és Rolls-Royce

Kedves Borsszem Jankó! Egy amerikai multimilliomos a hatvanadik születése napjára azt az óhaját fejezte ki, hogy egy Rembrandtot és egy Rolls Royce-t vegyen neki. Néhány nappal az ünnepi évforduló előtt el kellett utaznia és telefonon kérdezte meg a feleségétől, mi van a családi ajándékokkal. A milliomosra ezt felelte:

— A Rolls Royce megvan, de a Rembrandt-gyárat nem találtuk semmilyen kompaszban.

— Tudod mi az ujság Oroszországban?

— Na?

— A szovjet most ünnepli fennállásának tizedik évfordulóját.

Kedves Borsszem Jankó!

Egy fölgazdagodott nagyvágó egyik legkiválóbb festőművésznél megrendelte a portréját. Az ötödik ülés után, mikor a „klasszikus” arc kezdett már kialakulni a vásznon, mindenféle megjegyzést tett a hűszem nagymestere. A művész végre rászólt:

— Hallja-e, ha még egy szót mond, olyannak festem le, ahogy kinez.

Találomra

— Évike, hol van anyukád?

— Bevásárolni ment.

— Mért? Mire van szüksége?

— Semmire. Csak azért ment el, hátha talál valamit, amire szüksége lenne.

A Borsszem Jankó üzenetei

A Borsszem Jankó jelen számát október 19-én zártuk le. — Kéziratok és rajzok kizárólag a főszerkesztő címére (Budapest, Mozsár u. 9.) küldendők. — Kéziratokat nem örzünk meg.

V. G. (Győr). A kézbesítés körül van a hiba. Minden előfizetőnk pontos címre kapja a lapot. A hiányzó számokat megküldte a kiadóhivatal. — Wien. Jól emlékszik. A „Die Muskete” 42. számában „Schachspiel, von Eugen Molnár” címen megjelent humoreszk eredetije a Borsszem Jankóban látott napvilágot. A német fordítás, Maurus Mezei munkája, elsőrendű. — P—gue (Párizs). A diplomatának első sorban jó emlékezőtehetsége kell, hogy legyen. Másodsorban: lehet rossz diplomata. — Bárczy I—n. Hogy zajlott le a terézvárosi búcsú? — Rotschild (London). Télen hol egészíti ki a gyűjteményét? — Hevesi. És mit fognak szólni a háziszervezők, hogy pont a Szomorynak előlegezte a bizalmát? — Yvain. Halljuk, hogy egy új szerzeménye van. És mit szól hozzá a felesége? — Könyvmoly. Guglielmo Ferrero szenzációsan klasszikus történelmi regénye, A harmadik Róma, most jelent meg a Gêniozus gondos kiadásában. Minden művelt embernek el kell olvasnia. — Shakespeare. Na, mi az? Magának még nem gyűlt meg a baja Héjjas Ivánnal? — P—j. Családi ügyekbe ne nyúljunk bele. — Több levélről a jövő számban.

KÉPREJTÉVÉNY

Megfejtése a Borsszem Jankó jövő számában. A megfejtők értékes könyvjutalomban részesülnek.

A Borsszem Jankó mult számában megjelent rébusz helyes megfejtése: „Nemdohányzó szakasz”. A megfejtők közül Herczeg Ede (Budapest, Király ucca 89.) kap jutalmat.

Tessék választani

A Simonyi-Semadam-kormányának azt az ajánlatot tette 1920-ban a francia kormány, hogy cserébe a MÁV bérbeadásáért területi engedményeket tesz. Akkor még nem volt kis-ántant.

Most, hogy utólag megtudtuk, mi történt, fölvetjük a kérdést:

Mi jobb? A magyar államvasút francia felügyelet alatt, vagy a magyar állam a kis-ántant felügyelete alatt?

Felelős szerkesztő és kiadó:
MOLNÁR JENŐ DR.

Művészeti főmunkatárs:
GÁSPÁR ANTAL

Laptulajdonos:

Borsszem Jankó Lapkiadó Rt.

Igazgató: Molnár Emil

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
VI, Mozsár u. 9. Telefon: T. 233—24

A BORSSZEM JANKÓ

előfizetési árai:

Égész évre . . . 20 pengő — fillér
Félévre . . . 10 pengő 50 fillér
Negyedévre . . . 5 pengő 50 fillér

Nyomatott:

Biró Miklós nyomdai műintézetében
VII, Rózsa ucca 25

BROADWAY

Száz

százalékos

siker

Broadway, a Fővárosi Operettszínház diadalmas újdonsága, az igazi százszázalékos siker.

A Broadway egyszerre

Közönség-

Kritika-

Kassza-

Siker

Molnár Jenőnéféi

NŐ AZ ÓCEÁN FELETT

Tetszik tudni, hogyan kezdődött a nőemancipációs mozgalom? A nők ráuntak, hogy a férfiak becézik, babusgatják őket, hogy minden kincsüket a lábuk elé rakják, hogy valami földöntúli lénynek tekintik a nőt. Röviden: a nők nagyon dühöseket voltak, hogy angyaloknak tartják őket, nem pedig embereknek.

Fogta hát magát az angyal és le szállt a földre. Az angyal olyan akart lenni, mint a férfi. Jól megnézte hát „magának”, mit csinál a férfi és pontosan ugyanazt csinálta.

A férfi irodába jár és egész nap görnyed a munkában. A nő is bement az irodába. A férfi diplomát szerez és aztán mint orvos, ügyvéd, tanár nyomorog. A nő is diplomát szerzett. A férfi spekulált a tőzsdén és elvesztette a pénzét. A nő is spekulált. A férfi rossz regényeket ír és sokat keres vele. A nő is rossz regényeket írt. A férfi elmegy sofőrnek és megszőkteti a gazdája feleségét. A nő is elment sofőrnek és megszőktette a gazdáját.

De a férfi nemcsak dolgozik, hanem szórakozik is. A férfi cigarettázik és gégekatarrhusa van. A nő is cigaretta dugott a szájába és katarrhus dolgában lepipálja a férfiakat. Van olyan, aki a szó szoros értelmében lepipálja.

A férfi rövidre nyíratja a haját. Jött a nő a bubifrizurával, meg az etonnal. (Mért legyen csak a férfiak az a főrja, hogy randevú után egykettőre rendbehozhatja a haját?)

A női nem felszabadítása nem állt meg a dohányzásnál. A férfiak különböző sportokat művelnek. Futballoznak, úsznak, vívnek, lónek. Nosza a nők is elkezdtek futballozni, úszni, vívni, lóni. A férfiak ezenkívül isznak is. A nők is ittak, de ezen a téren nem követték a férfiakat, akik bort, sört és pálinkát isznak. Ők kizárólag pezsgőt isznak. De ez nem könnyelműség a női nem részéről, mert a pezsgőt minden esetben a férfiak fizetik.

Azt is észrevették a nők, hogy a férfiak, — ha egymás közt vannak — pikáns, sőt disznó viceket és anekdó-

tákat mesélnek. A nők nem sokat haboztak és ebben a vonatkozásban is helyreállt az egyensúly. Bár — rossz nyelvek szerint — az utóbbi időkben a nők határozottan fölénybe jutottak.

Hogy a férfiak kártyáznak, régi dolog. A nők, akik kivétel nélkül szerencsétleneknek tartják magukat a szerelemben, a kártyán siettek regresszálni magukat. De hogy veszteg esetén ne jöjjenek olyan kényes helyzetbe, mint a férfiak, valamenynyien színes kombinéban játszanak. Így legalább nem veszthetik el az utolsó fehéreneműjüket.

Mikor itt tartottak a nők, körülnéztek: vajjon hol és miben nem teljes még az egyenjogúságuk. Egyes úri-nők állítólag rájöttek arra, hogy a munkás- és polgárasszonyok gyermekeket szülnek, holott a férfiak vígan élnek világukat. E súlyos tapasztalat arra bírta őket, hogy a férfi helyzettel hasonlót biztosítsanak a nők számára is. E kísérletek még a kezdet kezdetén vannak és így nincs módomban beszámolni az eredményről. Mindenesetre: reméljük a legrosszabbat!

Sokkal könnyebben tudták utánozni a férfiakat ama rossz szokásukban, hogy ha házasodni akartak, háztűznézőbe mentek és megkérték az eladó lányok kezét. Hamarosan segítettek magukon: ők mentek háztűznézőbe és ők markolták meg az eladó férfiak kezét. Az olyan férfira, aki maga megy lány után, ma már teljes joggal mondják, hogy hoppon maradt.

A nőemancipáció tehát teljessé vált. De nem azért nő a nő, hogy meg legyen elégedve a helyzetével. Féltékenyen figyelte hát a férfinem dolgait, nehogy elmaradjon valamiben. Egyszer csak észrevette, hogy nini, a férfi repül. Átrepül az Óceánt.

Ezt nem lehet engedni. Jött a nő és ő is átrepülte az Óceánt. Repült, repült, mint régen, nagyon régen, a nőemancipáció előtti időkben, amikor angyalnak nevezték.

Repül a nő. Angyal lett újra. Ó nő, ó Angyal, hát akkor mért csináltad végig az egész emancipációs komédiát?

A kis ártatlan

— Mondd, drágám, én vagyok az első, aki megcsókolt?
— Persze! De mért kérditek ezt ti mind?

PRIMO DE RIVERA
MADRID

NEM PARANCSOL NÉHÁNY KEZES ELLENZÉKIT? HÍVÁS-
RA HÁZHOZ JÖVÜNK.

BECK LAJOS, GÖMBÖS
GYULA, STRAUSZ ISTVÁN

Reb Menachem Ciceszbeiszer szörnyű átkozódásai

— Ne lehessen tégedet o Markó occai lakásodból kistájgerolni!

— Csak akkor todjál te venni mogodnak autót, amikor leszállítják o villamostarifát!

— O ti szobauratok dicsekedje el magát mindenütt, hodj apának érzimogát!

— Sikeres röpülést végezzen o te anyósod oz Óceán fölött!

— Mondják o te hajadon lángyodurul, hodj nadjon rájár o rád!

— Ledjél te edj olejan biztos pozícióban, mint o Hevesi Sándor!

— Edj született charleston-táncos ledjél te!

— Hallottad? X. bankdirektort egy tisztességes dolgon kapták rajta.

— Hallottam, de ő körömszakadtáig tagadja.

Összel kiújulnak az üzleti és idegbántalmak. Aki reumában, ischiasban, ütőérbajokban szenved, saját érdekében cselekszik s fájdalommentes és gyors hatású szakkézelésben részesül, ha fölkeresi Dr. Réh Elektromágneses Gyógyintézetét (Vilma királynő út 11.). Érdeklődők kérjenek prospektust.

A LEVÉL

Maugham

szenzációs drámája

a
VÍGSZÍNHÁZBAN

Gombaszögi

Frida

remek alakításával

Pest szenzációja

a
KOMÉDIA

a „Kis Rott” színháza

JÓKAI TÉR
10 SZÁM

TELEFÓN:
277—80

Pesti partáj sóhaja

— A lakásokat fölszabadítják 1929-ben. Vajjon mikor szabadítják föl a lakókat?

A tihanyi visszhangnál

ÉN: ... Mégsem szállítja le a tarifát a Beszkár!
A VISSZHANG: ... ez kár!

LEVÉL

néhány amerikai úrhoz,
aki Budapesten jár

Igen tisztelt Uraim!

Önök ittjártak közöttünk, jól és alaposan körülnéztek, azután eltávoztak. Engedjék meg, hogy most egy magyarázatot küldjek Önök után, hogy egy apró, de ránk kellemetlen látszatot eloszlatni igyekezzek.

Rövid leszek, Uraim. Az égbolt tején állott a nap, amikor kollégájukkal az Erzsébet körút és Király ucca sarkán felállított villanyórához érkezünk. Az óra tizenkettőt jelzett.

— Pontosan jár, — mondotta csöndesen az Önök kollégája, miközben tovább ballagtunk.

Öt perc múlva egy másik villanyóra került útunkba. Az önök honfitársa ránézett a számlapjára és arca csodálat tükrözőtt:

— Ez negyed hetet mutat...

Én — megvallom — zavarba jöttem és nem tudtam szólni egy szót sem. Utólag írom meg, hogy miért. Mert kötött a becsületszóval fogadott titoktartás. De most már beszélhetek.

Nős: az a villanyóra délben tizenkettőkor valóban negyed hetet mutatott, de ezt nem szabad a villanyórákat kezelő Telefon Hírmondó rt. rovasára írni. Az a villanyóra azért mutatott tizenkettőkor negyed hetet, mert az rt. — figyelmességéből Önök iránt — az amerikai időszámítás szerint állította be.

A figyelmesség megnyilvánulásának eme formája tradíció Budapesten. Tradíció, hogy a Budapest területén felállított harminckét óra közül egy-egy mindig ama világrész, sőt ország időszámítása szerint jár, amelynek előkelőségei épp Budapesten tartózkodnak. Mi, pestiek, már megszoktuk ezt és nem okoz zavart közöttünk, pedig gyakran az is előfordul, hogy harminckét különböző ország előkelősége időzik fővárosunkban egyszerre. Öszinte nagyrebecsülésel G. L.

Párizsi üzenet

— Én pontosan tudom, mit izentek nekünk a franciák 1920-ban.

— Na mit?

— Fouchet vagy fizess!

Megfejtelt közmondás

Aki másnak vermet ás, az pesti uccabontó közeg.

És Ön, kedves férjurarum

tisztelettel felkéretik, hogy amikor pénzt ad mélyen tisztelt neje önagságának divatárucikkék beszerzésére, hívja fel figyelmet

KLEIN ANTAL

DIVATÁRUHÁZÁRA

KIRÁLY UCCA 53.

(Akácfa ucca sarok)

Mindkettőn jól járnak!

— Vajjon ki Fouchetrálta el azt a francia ajánlatot?

Amit elvesztettünk a véren, visszanyerhettük volna a Mávon?

Átképző tanfolyam

Főnti tanfolyam most nyílt meg ama lateinerek részére, akik hivatalukból kiröpülve más pályán próbálnak szerencsét. Természetesen sok függ attól, hogy az illető eddig milyen foglalkozást űzött. Például, ha valaki azelőtt politikus volt, ezentúl megmarad a kaptafánál. Más pályán működők részére az átképzés különféle ipari elhelyezkedést biztosít. Teszem fel:

1. Ha valaki azelőtt ügyvéd volt, az átképzés után mint szücs nyér alkalmazást, mivel a nyúzás terén már bizonyos gyakorlatra tett szert.

2. Aki azelőtt tanító volt, most mint órás fog elhelyezkedni, hogy alkalma legyen továbbra is órát adni.

3. A filozófusok mint borbélyok keressik meg kenyerüket, mert a szőrshálhasogatáshoz eddig is értettek.

4. A pénzverőintézet elbocsátott tisztviselői a dohány-gyárban kaphatnak alkalmazást.

5. Operaénekesek a rézműves iparnál használhatók, feltéve, ha ki tudják vágni a rezet.

6. A színműírók nem változtatnak pályát, mert ipari átképzésükre semmi szükség nincs. Ők azelőtt is iparosok voltak.

7. A humoristák ráadják fejüket az ostor-gyártásra, mert eddigi munkájuk is mindig a végén esztant.

D.

Hol volt Andrássy 1920-ban?

A Borsszem Jankó munkatársa kérdést intézett gróf Andrássy Gyulához a most közzétett Fouchet-jegyzék dolgában.

— Arról én nem tudok, — felelte a kitudó diplomata. — Nagyon el voltam foglalva abban az időben és különben is az angolszabású politikát tartottam akkor szem előtt. Élénken emlékszem, hiszen akkor is a magam útján jártam: az Andrássy úton és direkt egy angol raglánt vettem Komlós Sándor divatüzletében. Mondhatom, tovább tartott, mint a Simonyi-Semadam- és a Teleki-kormány.

Kedves Borsszem Jankó!

A multkor ellátogattam az egyik tébolydába. Az udvaron feltűnt nekem, hogy egy törzslakó fordítva tolt egy talyigát, míg a többiek rendszeren tolták. A talyigák kövekké voltak megrakva.

Odamentem a furcsa emberhez és megkérdeztem:

— Mért fordul maga háttal a talyiga felé, amikor tolja?

— Mert ha rendszeren tolnám, akkor az én talyigámat is telcsaknák nehéz kövel. Majd bolond leszek!

Táviratváltás

LAKÓ

Kezd már jóllakni?
HÁZIÚR

HÁZIÚR

Kezdek. Mától fogva az Erdélyi Borozóban lakom jól.

LAKÓ

Öt perc szünet az UFÁ-ban

Amikor a „Revúmaeska“ nincs a vásznon,
cincognak az egerek

Bethlen modelt ül

Károlyi

LÁSZLÓ FÜLÖP (az ellenzéki vezérekhez): Szívesen látom önöket, uraim... Most legalább meg fogják tanulni, hogy kell lefesteni egy miniszterelnököt...

Amikor a nők repülnek...

— Hogyan, Tormácska úr, maga nem lelkesedik, amikor azt olvassa, hogy már a nők is az Óceán fölött repülnek? Hiszen ez imponáló hősiesség!

— Majd meglátja, milyen lelkes lesz, ha az anyósom is ott szerepel a levegő vértanui közt!

Békerevizió

— Milyen finom szalónstílusban beszéltek velünk a franciák húsz nappal Trianon után.

— Ne csodáld, a magyar államvasutat akarták!

— Jó, jó, de attól tartok, hogy Teleki Pálék szalónkoeci-stílusban feleltek nekik.

Lakáscsere

— A háziuram ma felmondotta a lakásomat.

— És felajánlotta cserébe a saját lakását?

— Igen, de nem fogadtam el, mert gátolna a foglalkozásom folytatásában.

— Hogy-hogy?

— Az a lakás Orgoványon van, én pedig sakter vagyok.

LAPZÁRTA:

KATASZTRÓFA FENYEGETI A NEMZETI SZÍNHÁZAT

Fajvédő körökből kapott információnk szerint abban az esetben, ha a Nemzeti Színház mégis játszani meri Szomory Dezső „Nagyasszony”-át, Hevesi Sándor várhatja, míg Zsirkay János megegyszer darabot ad a Nemzetinek.

A törvényszék folyosójáról

— Na, hogy kezdődött a nagy kommunista bünper első napja?

— A tanácselnök fölvette a vádlottak internacionáléját.